

Secția a III-a de Contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale
Dosar nr. -----

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 29 ianuarie 2019

Președinte : X.Y.

Judecător : X.Y.

Grefier : X.Y.

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, cererea formulată de petenta-apelantă -----, împotriva sentinței civile nr. ---- din data de 23.01.2018 pronunțată de Judecătoria ----- în dosarul cu nr. -----, având ca obiect anulare proces-verbal de contravenție.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 22.01.2019, care face parte integrantă din prezenta încheiere.

TRIBUNALUL

Asupra celor puse în discuție cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

În fapt, petenta ----- a înregistrat pe rolul Judecătoriei ----- o plângere contravențională prin care a solicitat anularea procesului verbal de constatare a contravenției seria PARY nr. 0009031, petenta fiind sancționată cu avertisment pentru încălcarea dispozițiilor art. 2 pct. 26 din Legea 61/1991 reținându-se în sarcina sa că în data de 03.09.2017, în jurul orelor 23:40, în timpul unui eveniment ce a avut loc la sala de evenimente „-----” din comuna Vladimirescu pe care o deține, a fost tulburată liniștea publică a locuitorilor din strada Berlin, din cauza utilizării de aparatură și instrumente muzicale la intensitate mare. Potrivit mențiunilor agentului constatatator, la solicitarea organelor de poliție intensitatea muzicii a fost redusă.

Potrivit dispozițiilor art.2 pct.26 din Legea nr.61/1991, constituie contravenție „tulburarea liniștii locatarilor între orele 22,00 - 8,00 și 13,00 - 14,00 de către orice persoană prin producerea de zgomote, larmă sau prin folosirea oricărui aparat, obiect ori instrument muzical la intensitate mare în localurile sau în sediile persoanelor juridice, în locuințele persoanelor fizice sau în oricare alt loc din imobile cu destinația de locuințe ori situat în imediata vecinătate a acestora”.

Soluționând în fond cauza prin sentința civilă nr.270 din data de 23.01.2018 Judecătoria Arad a respins plângerea contravențională reținând în esență intensitatea mare a muzicii produse la locație, din probele administrate în cauză rezultând că sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției reținută în sarcina petentei, zgomotul perturbator realizându-se în timpul petrecerii private care a avut loc la sala de evenimente, aceasta fiind

un spațiu amenajat și localizat în imediata apropiere a imobilelor cu destinație de locuință, zgomotul fiind de natură a tulbura liniștea locuitorilor din zonă.

Împotriva acestei sentințe a fost formulat apel de către petenta -----, apel ce face obiectul judecății prezentei instanțe. Apelanta a formulat și o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 C. proc. civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. S-a solicitat de către apelantă ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe asupra următoarelor chestiuni:

1. Dacă cadrul normativ regăsit la art. 3 pct. 26 și 27 din Legea nr. 61/1991, pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, se coroborează/întregește cu Ordinul nr. 119/2014 a Ministerului Sănătății pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, pe palierul limitelor de presiune acustică/nivelului de zgomot ?

2. Dacă stabilirea legală, de către organul constatat, a zgomotului la "intensitate mare" (prevăzut de art. 3 pct. 26 din Legea nr. 61/1991) sau la "intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor" (prevăzut la art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991) trebuie să se facă în mod obiectiv, prin mijloace tehnice omologate (e.g. aparat deci bel metru/sonometru) ori această intensitate poate să fie stabilită doar pur subiectiv, după propriile percepții auditive ale agentului constatat ?

3. Dacă în cadrul procedurii contravenționale, contravenientul se bucură de absolut toate garanțiile conferite de art. 6 din CEDO, mai exact atât de garanțiile civile (regăsite la § 1 al evocatului articol) cât și de cele penale (§ 2 și § 3) ?

4. Dacă sarcina probei constatărilor pur subiective ale agentului constatat (percepute doar cu propriile simțuri și inserate/înscrise în cuprinsul procesului verbal de contravenție) incumbă acuzării în cadrul procedurii contravenționale (ori dimpotrivă celui acuzat) ?

5. În contextul în care unitatea de măsurare a intensității sonore este belul/decibelul, iar cadrul normativ național prevede în mod expres niște limite legale ale acestei intensități (limite de presiune acustică/nivel de zgomot): - prin sancționarea contravențională a unei persoane (în baza art. 3 pct. 26 și 27 din Legea nr. 61/1991), fără a se stabili în mod obiectiv/tehnic intensitatea sonoră (în beli/decibeli), nu i se încalcă acesteia garanțiile prevăzute la art. 6 din Convenție ?

6. Dacă pentru combaterea constatării pur subiective (după propriile percepții auditive) a organului constatat, privind zgomotul la "intensitate mare" (prevăzut de art. 3 pct. 26 din Legea nr. 61/1991) sau la "intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor" (prevăzut la art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991), contravenientul trebuie să facă dovada tehnică/obiectivă a încadrării în limitele legale de zgomot prevăzute de evocatul Ordin nr. 119/2014 a Ministerului Sănătății, ori dispune și de altă opțiune/variantă pentru a putea obține anularea/desființare pe fond a procesului verbal de contravenție ?

În urma deliberării cu privire la cererea de sesizare, instanța a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind dezlegarea chestiunilor de drept cuprinse în întrebarea nr. 1 și nr. 2 formulate de către apelantă.

II. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțării unei hotărâri prealabile:

În raport de chestiunile de drept solicitate de către petentă, instanța de apel apreciază necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe asupra următoarelor probleme de drept:

1. Dacă în interpretarea art. 3 pct. 26 și pct. 27 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, aceste prevederi legale se coroborează/întregesc cu Ordinul nr. 119/2014 emis de Ministerul Sănătății pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației în ce privește limita de presiune acustică/nivelul de zgomot ?

2. Dacă stabilirea zgomotului la „**intensitate mare**” în sensul art. 3 pct. 26 din Legea nr.61/1991 sau la „**intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor**” în sensul art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991 trebuie să se facă în mod obiectiv prin mijloace tehnice omologate sau nu ?

III. Analiza admisibilității sesizării:

Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Conform art. 520 alin. 1 și 2 din același normativ, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac, iar dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților, iar prin încheiere cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza în ultimă instanță; soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Tribunalul ----- este legal investit cu soluționarea unei cereri de apel, într-un litigiu având ca obiect plângere contravențională, ceea ce conferă competență exclusivă, în primă instanță, judecătorei, în temeiul art. 32 alin. (1) din O.G. n. 2/2001, iar hotărârile pronunțate de judecătorei sunt supuse numai apelului conform art. 34 alin.(2) din O.G. nr. 2/2001, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție realizându-se de un complet din cadrul Tribunalului -----, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță potrivit dispozițiilor legale indicate.

Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte în care se ridică este îndeplinită, deoarece, față de obiectul cauzei, de interpretarea dată naturii juridice a noțiunilor de „**intensitate mare**” în sensul art. 3 pct. 26 din Legea nr.61/1991 sau la „**intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor**” în sensul art. 2 pct. 27 din Legea nr. 61/1991 depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Problema de drept enunțată este nouă, întrucât, urmare a cercetărilor efectuate în acest sens, nu a fost identificată practică judiciară în materie care să conducă la concluzia că această chestiune a fost dezlegată jurisprudențial în mod unitar.

De asemenea, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

În ceea ce privește punctul de vedere exprimat de către cele două părți, acesta este diferit.

Petenta apelantă ----- consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 NCPC, respectiv că:

TRIBUNALUL ----- este investit cu soluționarea prezentei cauze în ultimă instanță, hotărârea ce urmează să fie pronunțată aici fiind definitivă.

Chestiunile de drept mai sus evocate reprezintă unele de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte, practic ele constituind cheia de boltă a prezentului litigiu, chintesența problematicilor juridice acum dezbătute, de soluția care se va da acestora atârând respingerea sau admiterea apelului.

Sunt chestiuni de drept noi, în sensul că chestiunile de drept aici invocate sunt unele veritabile, ele concretizându-se în următoarele probleme (în esență/principiu): modalități diferite de interpretare a unui text de lege, textul este incomplet, vag, evanescent, nu acoperă toate situațiile de facto, conține anumite sintagme de maximă generalitate și lapidaritate, există sincope în corelarea cu celelalte dispoziții legale în vigoare; în fine, invocă prin chestiuni de drept noi un aspect pur temporal, adică al noutății legislației, se încadrează și în această ipoteză odată ce chestiunile de drept acum invocate datează doar din anul 2014, adică de la adoptarea Ordinului nr. 119/2014 a Ministerului Sănătății pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației.

Cele aici în discuție reprezintă chestiuni de drept neunitar și contradictoriu soluționate (în timp) de către instanțele judecătorești, respectiv **JUDECĂTORIA** ----- și **TRIBUNALUL** -----), vorbind despre probleme juridice care fac chiar obiect de dezbatere inclusiv în mass-media, în spațiul virtual, în cercurile academice/doctrinare mai susține apelanta.

Chestiunile de drept aici în discuție nu fac obiectul vreunui recurs în interesul legii.

Inspectoratul de Poliție Județean ----- cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept legate de interpretarea și aplicarea art. 2 pct. 26 și 27 din Legea nr.61/1991 formulată de către ----- a arătat că cererea formulată nu este utilă și pertinentă pentru soluționarea fondului în prezenta cauză, întrucât condiția legală privitoare la chestiunea de drept să fie nouă nu este îndeplinită în cauză, respectivele texte de lege invocate nu pot fi calificate și reținute ca fiind chestiuni de drept noi, condiție cumulativă prevăzută de art. 519 din Codul de Procedură Civilă și că dispozițiile legale indicate nu pot conduce la interpretări diferite pricinuite de formularea textului de lege, ci doar prin raportare la Ordinul nr. 119/2014 al Ministerului Sănătății la care face referire reclamantul și care se referă la condițiile minime necesare de îndeplinit pentru amplasarea diferitelor clădiri/unități astfel încât să se respecte anumite standarde ce au drept scop protejarea sănătății populației din zonă, condiții necesar a fi îndeplinite la autorizarea construirii/funcționării unor astfel de obiective.

V. Punctul de vedere motivat al completului de judecată :

I. Norma de drept a cărei interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

LEGEA Nr. 61 din 27 septembrie 1991 * Republicată**

pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

ART. 2

Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

26) tulburarea liniștii locatarilor între orele 22,00 - 8,00 și 13,00 - 14,00 de către orice persoană prin producerea de **zgomote**, larmă sau prin folosirea oricărui aparat, obiect ori instrument muzical la intensitate mare în localurile sau în sediile persoanelor juridice, în locuințele persoanelor fizice sau în oricare alt loc din imobile cu destinația de locuințe ori situat în imediata vecinătate a acestora;

27) organizarea de petreceri cu caracter privat și utilizarea de aparatură muzicală la **intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor**, în corturi, alte amenajări sau în spațiu neacoperit, situate în perimetrul apropiat imobilelor cu destinația de locuințe sau cu caracter social, în mediul urban;

ORDIN Nr. 119/2014 din 4 februarie 2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației

ART. 16

(1) Dimensionarea zonelor de protecție sanitară se face în așa fel încât în teritoriile protejate să se asigure și să se respecte valorile-limită ale indicatorilor de zgomot, după cum urmează:

a) în perioada zilei, între orele 7,00 - 23,00, nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}) nu trebuie să depășească la exteriorul locuinței valoarea de 55 dB;

b) în perioada nopții, între orele 23,00 - 7,00, nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}) nu trebuie să depășească la exteriorul locuinței valoarea de 45 dB;

c) 50 dB pentru nivelul de vârf, în cazul măsurării acustice efectuate la exteriorul locuinței pe perioada nopții în vederea comparării rezultatului acestei măsurări cu valoarea-limită specificată la lit. b).

(2) În cazul în care un obiectiv se amplasează într-o zonă aflată în vecinătatea unui teritoriu protejat în care zgomotul exterior de fond anterior amplasării obiectivului nu depășește 50 dB (A) în perioada zilei și 40 dB (A) în perioada nopții, atunci dimensionarea zonelor de protecție sanitară se face în așa fel încât în teritoriile protejate să se asigure și să se respecte valorile-limită ale indicatorilor de zgomot, după cum urmează:

a) în perioada zilei, între orele 7,00 - 23,00, nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}) nu trebuie să depășească la exteriorul locuinței valoarea de 50 dB;

b) în perioada nopții, între orele 23,00 - 7,00, nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}) nu trebuie să depășească la exteriorul locuinței valoarea de 40 dB;

c) 45 dB pentru nivelul de vârf, în cazul măsurării acustice efectuate pe perioada nopții la exteriorul locuinței în vederea comparării rezultatului acestei măsurări cu valoarea-limită specificată la lit. b).

(3) Sunt interzise amplasarea și funcționarea unităților cu capacitate mică de producție, comerciale și de prestări servicii specificate la art. 5 alin. (1) în interiorul teritoriilor protejate, cu excepția zonelor de locuit.

(4) Amplasarea și funcționarea unităților cu capacitate mică de producție, comerciale și de prestări servicii specificate la art. 5 alin. (1), în interiorul zonelor de locuit, se fac în așa fel încât zgomotul provenit de la activitatea acestora să nu conducă la depășirea următoarelor valori-limită:

a) 55 dB pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}), la exteriorul locuințelor, în perioada zilei, între orele 7,00 - 23,00;

b) 45 dB pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}), la exteriorul locuințelor, în perioada nopții, între orele 23,00 - 7,00;

c) 50 dB pentru nivelul de vârf, în cazul măsurării acustice efectuate pe perioada nopții la exteriorul locuinței în vederea comparării acestei măsurări cu valoarea-limită specificată la lit. b).

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) sunt permise amplasarea și funcționarea unităților comerciale cu activitate de restaurant în parcuri, cu program de funcționare în perioada zilei, între orele 7,00 - 23,00, dacă zgomotul provenit de la activitatea acestora nu conduce la depășirea următoarelor valori-limită:

a) 55 dB (A) pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}), la distanța de 15 metri de perimetrul unității;

b) 60 dB (A) pentru nivelul de vârf, în cazul măsurării acustice efectuate la distanța de 15 metri de perimetrul unității, în vederea comparării rezultatului acestei măsurări cu valoarea-limită specificată la lit. a).

(6) În cazul diferitelor tipuri de unități cu capacitate mică de producție și de prestări servicii, precum și al unităților comerciale, în special al acelor de tipul restaurantelor, barurilor, cluburilor, discotecilor etc., care, la data intrării în vigoare a prezentelor norme, își desfășoară activitatea la parterul/subsolul clădirilor cu destinație de locuit, funcționarea acestor unități se face astfel încât zgomotul provenit de la activitatea acestora să nu conducă la depășirea următoarelor valori-limită, pentru oricare dintre locuințele aflate atât în clădirea la parterul/subsolul căreia funcționează respectiva unitate, cât și în clădirile de locuit învecinate:

a) 55 dB (A) pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}), la exteriorul locuinței, în perioada zilei, între orele 7,00 - 23,00;

b) 45 dB (A) pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}), la exteriorul locuinței, în perioada nopții, între orele 23,00 - 7,00;

c) 35 dB (A) pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}), în interiorul locuinței, în perioada zilei, între orele 7,00 - 23,00;

d) 30 dB pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (L_{AeqT}), în interiorul locuinței, în perioada nopții, între orele 23,00 - 7,00;

e) 35 dB pentru nivelul de vârf, în cazul măsurării acustice efectuate pe perioada nopții la interiorul locuinței în vederea comparării rezultatului acestei măsurări cu valoarea-limită specificată la lit. d).

(7) Autoritățile publice care au în structurile proprii laboratoare de zgomot sau care au în atribuții realizarea de măsurări acustice în exteriorul și/sau în interiorul locuințelor au obligația elaborării unor proceduri de măsurare a zgomotului care să respecte prevederile SR ISO 1996/1-08 și SR ISO 1996/2-08.

(8) Ministerul Sănătății și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului vor prevedea în actele de reglementare pe care le vor emite măsurile tehnice și/sau administrative necesare astfel încât amplasarea și funcționarea unităților cu capacitate mică de producție, comerciale și de prestări servicii, precum și dimensionarea zonelor de protecție sanitară să se realizeze cu respectarea alin. (1) - (6), după caz.

ORDONANȚA Nr. 2/2001 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

ART. 3*)

(1) Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea; în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori; se pot stabili și tarife de determinare a despăgubirilor pentru pagubele pricinuite prin săvârșirea contravențiilor.

(2) Persoana juridică răspunde contravențional în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții.

ART. 16*)

(1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator; numele, prenumele, domiciliul și codul numeric personal ale contravenientului, descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea împrejurărilor care pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ; termenul de exercitare a căii de atac și instanța la care se depune plângerea.

ART. 31*)

(1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

ART. 32*)

(1) Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

(2) Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competență exclusivă a instanței prevăzute la alin. (1).

ART. 34

(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile art. 236¹ și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

(2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel. Apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Motivarea apelului nu este obligatorie. Motivele de apel pot fi susținute și oral în fața instanței. Apelul suspendă executarea hotărârii.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

La nivelul Tribunalului ----- într-o cauză similară petenta a invocat decizia civilă nr. 617 A din 13 septembrie 2018 prin care s-a reținut că în esență contrar susținerilor apelantei petente, existența contravenției reglementate de art. 2 pct. 26 din Legea nr.61/1991

republicată nu este condiționată legal de producerea unui zgomot peste vreo limită, de natura celei reglementate de Ordinul Ministerului Sănătății nr. 119/20:14, ci doar de producerea unui zgomot sau larmă de intensitate mare care produce un rezultat "tulburarea liniștii locatarilor."

3. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

În ce privește jurisprudența la nivel național petenta a invocat mai multe hotărâri judecătorești prin care în interpretarea noțiunilor avute în vedere de prevederile legale arătate, respectiv „**zgomot**” și „**intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor**” s-au avut în vedere fie măsurări cu aparatură tehnică fie aprecieri subiective ale agentului constatatator și ale martorilor audiați.

Petenta a invocat că într-o cauză similară, în care fusese sancționată pentru același tip de faptă în baza aceluiași text legal, Judecătoria ----- prin sentința civilă nr. 2271 din 19 martie 2013 (rămasă definitivă prin neapelare), a statuat că: "Astfel, zgomotul, larma sau prin folosirea oricărui aparat, obiect ori instrument muzical trebuie să fie realizate la intensitate mare. Această intensitate este necesar a se constata în mod obiectiv prin indicarea unor date precise, care la rândul lor este necesar să fie verificați în raport de indicatorii legali. În speță, agentul constatatator s-a limitat să consemneze faptul că instrumentele muzicale au fost folosite la intensitate mare, fără a se menționa detaliile absolut necesare pentru aprecierea situației de fapt.

Pe de altă parte, specificul activității petentei presupune producerea unui zgomot ambiental, este de natură a folosi instrumentele muzicale la o intensitate ce trebuie să se încadreze în limitele impuse de legiuitor, pe timpul nopții să nu depășească 45 de decibeli, la 3 m de prima casă, și la 1,5 m de sol. În cauză, nu s-a dovedit că la momentul sesizării și constatării faptei petenta a depășit această intensitate."

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Elementul material al contravențiilor prevăzute de art. 2 pct. 26 și pct 27 din Legea nr. 61/1991 constă în faptele comise de producere de zgomote, larmă sau folosirea oricărui aparat, obiect ori instrument muzical la intensitate mare în localurile sau în sediile persoanelor juridice, fără însă ca legiuitorul să condiționeze existența contravenției de depășirea unui anumit nivel al zgomotului sau de măsurarea acestuia cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic.

Completul de judecată apreciază că noțiunile avute în vedere de prevederile legale arătate, respectiv „**zgomot**” și „**intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor**” nu sunt definite de către actul normativ în cauză iar calificarea acestora pentru a se considera ca aplicabile textele de lege în vederea încheierii procesului verbal de contravenție și a aplicării sancțiunii contravenționale potrivit art. 2 pct. 26 și art. 2 pct. 27 implică o mare doză de subiectivitate în condițiile în care în cadrul judecării plângerilor contravenționale în cele mai multe cazuri se propun și audiază martori care în funcție de percepțiile proprii consideră existența sau nu a zgomotului sau a intensității de natură a tulbura liniștea locuitorilor.

Or, s-ar impune pentru reducerea subiectivității aprecierii personale a agentului constatatator în calificarea acestor noțiuni de natură a determina elementul material al acestor contravenții, zgomotul și intensitatea mare, să fie determinată prin raportare la caracteristicile obiective care să presupună măsurători cu aparate tehnice specifice pentru determinarea unor valori obiective în raport de care să fie sau nu aplicate sancțiuni contravenționale fiind reținut natura contravențiilor ca delict care se apropie cel mai mult de cea a unei infracțiuni.

Materia contravențională, astfel cum este ea reglementată în dreptul român, **constituie materie penală** în sensul Convenției Europene a Drepturilor Omului. În jurisprudență sa, Curtea a raportat definiția noțiunii de materie penală la trei criterii: criteriul calificării interne, cel al naturii faptei incriminate și cel al scopului și severității sancțiunii (C.E.D.O., Hotărârea Engels și alții c. Olandei din 8 iunie 1976, www.echr.coe.int). Dacă potrivit criteriului calificării interne, fapta nu este calificată ca fiind o faptă penală, urmează să se utilizeze celelalte două criterii. Criteriul naturii faptei incriminate se folosește în special pentru a diferenția dreptul penal de cel disciplinar. O primă regulă este aceea de a ști cui se adresează norma în discuție: întregii populații, caz în care de regulă suntem în prezența penalului, sau doar unei anumite categorii de persoane (avocați, militari, medici etc.), caz în care suntem, de regulă, în prezența dreptului disciplinar. În cauza de față, **norma este de aplicabilitate generală**. Acest criteriu este completat de cel de-al treilea - criteriul scopului și severității sancțiunii. Astfel, dacă scopul sancțiunii aplicate, este mai degrabă reparator, cauza iese din sfera penalului, însă, dacă scopul acesteia este mai degrabă unul punitiv sau preventiv, atunci există un indiciu important al prezenței caracterului penal al faptei (C.E.D.O., Hotărârea Ozturk c. Germaniei din 21 februarie 1984, www.echr.coe.int). Cu privire la acest criteriu, instanța apreciază că scopul este mai degrabă punitiv sau preventiv și nicidecum unul reparator.

Instanța reține ca, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în raport de dispozițiile art. 6 CEDO, desi necalificată în dreptul intern ca fiind de natura penală, contravenția este subsumată noțiunii de "acuzare în materie penală", având în vedere câmpul de aplicare general al normei, cat și preeminenta caracterului represiv al sancțiunii contravenționale.

Din acest punct de vedere se impune în mod necesar respectarea garanțiilor specifice recunoscute persoanei acuzate, prezumției de nevinovăție a petentei, ce privește și aspectul sarcinii probațiunii în cadrul soluționării unei plângeri contravenționale, care fără îndoială profită persoanei acuzate și incumba intimatului.

Instanța constată ca mențiunile procesului-verbal de contravenție trebuie susținute de un probatoriu aferent cu privire la existența faptei contravenționale, săvârșirea faptei de către petent și vinovăția acestuia în comiterea contravenției, probațiune care s-ar impune a fi centrată pe elemente obiective cu înalt conținut științific având la bază mijloace tehnice omologate.

Ca atare, în raport de cele mai sus arătate, apreciind că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze, se va constata admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept supusă analizei și se va dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Pentru aceste motive
În numele legii
D i s p u n e

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept formulată de apelanta -----:

1. Dacă în interpretarea art. 3 pct. 26 și pct. 27 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, aceste prevederi legale se coroborează/întregesc cu Ordinul nr. 119/2014 emis de Ministerul Sănătății pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației în ce privește limita de presiune acustică/nivelul de zgomot ?

2. Dacă stabilirea zgomotului la „**intensitate mare**” în sensul art. 3 pct. 26 din Legea nr.61/1991 sau la „**intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor**” în sensul art. 3 pct. 27 din Legea nr. 61/1991 trebuie să se facă în mod obiectiv prin mijloace tehnice omologate sau nu ?

Dispune înaintarea prezentei încheieri, cu înscrisuri atașate, conforme cu originalul.

În temeiul art. 520 din Codul de procedură civilă, suspendă judecata cauzei până la pronunțarea Hotărârii Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Data și pronunțată în ședința publică din 29.01.2019.

Președinte
X.Y.

Judecător
X.Y.

Grefier
X.Y.

Red.I.D.

Tehnored.M.S./6 ex.

4 ex./01.02.2019

2 com/01.02.2019

Se comunică:

- Apelant – -----, cu sediul procesual ales în -----
- Intimat – Inspectoratul de Poliție al Județului -----, cu sediul în -----